

Ha rebut el Premi Catalònia de l'IEC i el Premi de la Crítica Serra d'Or (ambdós el 1982), el Premi Internacional Ramon Llull (1988) i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1989). És doctor *honoris causa* de la Universitat de València i almenys de set universitats nord-americanes.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.

Jocelyn N. Hillgarth

Nat a Londres l'any 1929.

Doctor en filosofia per la Universitat de Cambridge (1957) amb la tesi *A critical edition of the Prognosticum futuri saeculi of St. Julian of Toledo*. Fou professor d'història medieval a les universitats de Texas i Harvard i al Boston College. Des del 1977 fou catedràtic d'Història al Centre d'Estudis Medievals i *senior fellow* a l'Institut Pontifici d'Estudis Medievals de la Universitat de Toronto, d'on es jubilà el 1995. La seva aportació a través de l'ensenyament ha estat important, ja que, gràcies a les seves classes, molts dels seus deixebles s'han inclinat cap a la història medieval de la Corona catalanoaragonesa.

Especialitzat en història hispànica i dels Països Catalans, en particular de Mallorca,

és autor de més de vuitanta publicacions monogràfiques d'una gran erudició, les quals tracten d'un nombre remarcable de temes, des d'historiografia visigòtica fins a la política dels Reis Catòlics. Els seus primers estudis versaren sobre l'Espanya visigòtica, i després tractaren de la història medieval, intel·lectual i cultural de Mallorca. Ha dedicat molta atenció a la vida i al pensament de Ramon Llull i al lul·lisme primerenc. El seu treball més conegut sobre aquest tema és *Ramon Llull and Lullism in fourteenth-century France* (1971). Ha publicat també dos volums sobre les biblioteques i la cultura literària a la Mallorca medieval, *Readers and books in Majorca, 1229-1550* (1991).

És autor d'importants síntesis històriques, com els dos volums de *The spanish kingdoms, 1250-1516* (1976-1978), treball que situa la Corona catalanoaragonesa en el lloc apropiat dins la història peninsular, cosa poc freqüent en la historiografia en anglès. Ha fet un estudi innovador sobre *El problema de l'Imperi mediterrani català, 1229-1337* (1975), on posa en dubte amb diversos arguments l'existència d'aquest «imperi». Ha prestat també atenció a la història eclesiàstica tardana catalana i mallorquina (*The register "Notule Communium" 14 (1345-48) of the Diocese of Barcelona*, amb G. Silano, 1983).

Magister de la Maioricensis Schola Lullistica, és membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, de l'Acadèmia Britànica i de l'Acadèmia Medieval Americana.

Ha rebut el Premi de la Crítica Serra d'Or de Catalanística (1993) i el Premi Catalònia de l'IEC (1994).

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.

Jill R. Webster

Nada a Anglaterra l'any 1931.

Llicenciada en lletres hispàniques a la Universitat de Liverpool el 1962. Molt més tard, l'any 1978, es llicencià en història a la Universitat de Londres. El 1969 es doctorà en llengües i literatures hispàniques, amb una tesi dirigida per J. Gulsoy, a la Universitat de Toronto. Ha estat professora de llengua i literatura castellana i portuguesa durant gairebé trenta anys en aquesta darrera universitat, i actualment és professora emèrita. Ha estat també directora del Centre d'Estudis Medievalls de la mateixa universitat.

Durant la seva joventut, visqué durant dos anys a Barcelona. Això despertà el seu interès per la llengua i la cultura catalanes i féu que a Liverpool escollís especialitzar-se

en català, llengua que parla i escriu. Freqüentà les lliçons dels Estudis Universitaris Catalans i, un cop llicenciada, vingué cada any a Barcelona.

En el camp de la recerca, s'ha especialitzat en tres qüestions diferents. D'una banda, s'interessà fa temps per l'anarquisme ibèric i féu entrevistes a la majoria dels líders. També preparà l'obra *Documents per a la història de la FAI*, que encara no s'ha publicat. Quan abandonà aquesta línia de recerca, donà la seva biblioteca sobre anarquisme al Centre d'Estudis d'Història Contemporània. D'altra banda, ha estudiat la figura de Francesc Eiximenis i la seva obra *Dotzè del Crestià*, tema de la seva tesi doctoral. Aquest treball formà part de les *Obres de Francesc Eiximenis*, publicades a Girona en dos volums (1986-1987). Anteriorment havia publicat *La societat catalana al segle XV* (1967), una interessant antologia sobre Eiximenis.

La recerca de dades sobre aquest personatge, que era franciscà, la dugué a interessar-se per un tercer tema: els franciscans i, en general, els ordes mendicants a Catalunya i la gran influència que hi exerciren. Ha fet durant anys una recerca extensa i detallada, tant als grans arxius com als comarcals i locals, la qual cosa li ha permès connectar gairebé amb tots els grups locals d'estudiosos i publicar a una gran diversitat de revistes. La seva obra més important en aquest terreny és *Els Menorets: The Franciscans in the Realms of Aragon from St. Francis to the Black Death* (1993), un estudi molt detallat sobre els franciscans a la Corona catalanoaragonesa i la seva relació amb el món urbà i la burgesia mercantil. És autora també d'un altre llibre sobre els mendicants en general al País Valencià, que porta per títol *Per Déu*